

การนกลิ่นไอรัก

ตีตชะธาธา

กรุ่นกลิ่นไอรัก

อารมณ์บท ;

เขาหลงรักเธอตั้งแต่แรกเห็น แต่เข้าใจผิดคิดว่าเธอ มีความผิดปกติ เบี่ยงเบนทางเพศ ด้วยการมีคู่ควงเป็นหญิงสาวคนหนึ่ง ทำให้เขาอยากเอาชนะเธอ พยายามหาวิธีต่างๆ เพื่อจะได้สมหวัง โดยที่เธอไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า เขาไปรู้มาจากไหนในความผิดปกติของเธอ ทำให้เสียใจอยู่นาน และในที่สุด เธอจำต้องทำให้เขาพิสูจน์ว่าเธอไม่ได้เป็นอย่างนั้น

โดย ; คีตชะธา

ตอนที่ 1

เครื่องคัมพสมโนแก้วแชมเปญถูกยกมาเสิร์ฟให้
ชายหนุ่ม วยสามสิบยังโตะตัวหนึ่งในบาร์ชั้นดี ที่มี
เสียงเพลงคันทรี่ขับกล่อมอย่างไพเราะ

“รชา นายคู้หญิงคนนั้นสิ สวยเป็นบ้า..คู้รูปหน้า
เรียว เรือนร่างบาง โปร่งคูกลมกถึงได้สัดส่วน คู้ส่วนเว้า
ส่วน โค้งส่วนนูนสิ ให้ตายเถอะ ฉันไม่ยอกนิกถึงเนื้อแท้
ตอนที่ไม่มีอะไรปกปิดเลย..”

เมธิกระซิบและชี้ชวนให้เพื่อนชายทั้งสองมองไป
ยังทางเข้าค้บที่เห็นหญิงสาววัยยี่สิบเศษเดินเข้ามาพร้อมกับ
เพื่อสาววัยเดียวกันอีกสองคน กำลังมองหาที่นั่ง

เจ้าหล่อนสวยหวานคู้อ่อน โยนจริงอย่างทีเมธิบอก
แต่ไม่ได้ทำให้คนอย่างรชานนท์ห้วนไหวสัดเท่าไร เขา
ยังคงจิบเครื่องคัมพสมโนแก้วอย่างใจเย็น

“คู้หญิง ไม่ต่างอะไรกับเหล่า มีหลายแบบ หลาย
ยี่ห้อ แต่ทีเหมือนกันก็คือ พอได้คัมได้ชิมก็ต้องเมา
หลังจากเมาก็ส่าง..”

รชานนท์เปล่งเสียงหัวเราะออกมาเบา ๆ เมื่อยก
แก้วแชมเปญขึ้นมองเครื่องคัมในนั้น

“คนก็รู้ว่าดื่มเข้าไปแล้วต้องเมา มึนงง ขาดสติ แต่ก็ชอบ โดยเฉพาะผู้ชาย ทั้งที่รู้ว่าเหล้าไม่มีประโยชน์..”

เขาหันไปมองหน้าเพื่อนของเขาอีกสองคนคือเมธิกับรุ่งเกียรติ

“ผู้หญิงก็เหมือนกัน ให้ความสุขเพียงชั่วขณะ พอเวลาผ่านไป ก็หมดความหมาย..”

“อย่างงั้นหรือวะระชา ผู้หญิงไม่มีประโยชน์เหมือนเหล้าจริงหรือ..”

“ถ้าเป็นอย่างนั้นที่นายมานั่งดื่มแบบนี้เพราะอะไร..”

“เพราะผู้หญิง..ผู้หญิงคนนั้น..”

เขาเน้นเสียงเมื่อภาพใบหน้าที่หวานละไมในกรอบผมที่ตัดหยิกยาวเต็มแผ่นหลังอย่างทันสมัย ดวงตาสดใสบริสุทธิ์แล้วรอยยิ้มที่หวานจับใจของเธอทำให้เขาเพ้อคลั่งแล้วที่กระซอกหัวใจของเขาให้เจ็บแปลบคือคำพูดที่เป็นน้ำเสียงเสนาะหู มันกรีดกระหน่ำหัวใจของเขาให้เป็นแผลฉกรรจ์

“ผู้ชายนะหรือ สำหรับฉัน ไม่มีความหมายเลยสัก
นิด ฉันไม่เห็นความจำเป็นว่าจะเอาผู้ชายมาทำอะไร..
เพราะทุกอย่างที่ผู้ชายทำได้ ผู้หญิงก็ทำได้..หากจะ
หมายถึงเรื่องเพศ ใช่เฉพาะชายคู่หญิงเท่านั้น หญิงก็คู่
หญิงได้ เหมือนเธอกับฉันไง ไม่เห็นต้องใช้ผู้ชายให้วุ่นวาย
เลย..”

คำพูดของเธอหญิงสาวที่เขาแอบหมายตาว่าจะต้อง
เป็นเธอเท่านั้นสำหรับเขา มันทำให้หัวใจของเขาเจ็บ
แปลบ และทุกครั้งก็นึกถึงภาพใบหน้าที่ยิ้มหวานละไม รูป
กายที่เขี้ยววนดูหวานไหวทุกครั้งที่ได้พบเห็น รอยยิ้มพิมพ์
ใจที่ดูหวานหมดจด

ดวงตากกลมโตที่ฉ่ำหวานเหมือนอาบด้วยน้ำผึ้งที่
หวานอย่างละเมียดชวนหลงไหล ใครลิ้มรสและ
ครอบครองเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว

แต่เมื่อนึกถึงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของเธอก็อดที่จะ
ทำให้เขาเจ็บปวดเสียไม่ได้ ทำไมนะผู้ชายที่หล่อเหลาและ
เพียบพร้อมอย่างเขา มีแต่ผู้หญิงจะวิ่งไล่ตามและหาทางจับ
จองเป็นเจ้าของ ขอเพียงมี โอกาสได้รับรอยยิ้มจากเขาเพียง
ครั้งพวกหล่อนก็แสนจะยินดี

แล้วทำไมเธอคนนั้นถึงไม่ใส่ใจเขา ทั้งที่เขาก็ชอบพอเธอและมีใจให้ได้อย่างเปิดเผย แต่ดูเหมือนเธอจงใจจะสร้างกำแพงเพื่อปกป้องตัวเอง นอกจากจะไม่ให้ใครก้าวเข้าไปใกล้แล้ว เธอยังสร้างมันเพื่อป้องกันตัวเองที่จะไม่ป็นขี้มกกำแพงออกมาหาใครอีกเช่นกัน

“อาภาพิมพ์..”

รชานนท์เอ่ยชื่อของเธอออกมาก่อนจะสาดเกล้าในแก้วลงคอรวดเดียวหมด

“อย่าบอกนะว่านายอกหัก..”

“ถ้าเป็นอย่างนั้นก็กรรมตามสนองแล้วละรชานนท์..ทำไว้เยอะนี่ เสน่ห์ของนายทำให้ผู้หญิงหลายคนนอกจากอกหักแล้ว บางคนเสียใจจนแทบคลั่งก็มี..”

ทั้งรุ่งเกียรติและเมธิต่างเอ่ยออกมาเมื่อหันกลับไปมองหน้าเขา

“แต่ฉันต้องได้ผู้หญิงคนนี้ไม่ว่าจะด้วยวิธีไหน..”

“ใคร..”

รชานนท์นิ่งไปชั่วครู่ รอนนพนักงานรินเหล้าลงแก้วให้แล้วก้าวห่างออกไป

“ลูกสาวคนเล็กของหุ้นส่วนคนหนึ่งของบริษัทนี้
ท่านผู้กำกับกองเกียรติ..เธอชื่อ อาภาพิมพ์”

“เฮีย..ได้ข่าวว่าสวยมากนี่หว่า เพิ่งเรียนจบแล้วบิน
ลัดฟ้ากลับมาเมืองไทยเมื่อสามเดือนที่แล้ว ยังได้รับเลือก
เป็นแบบปก ได้ค่าตัวถ่ายแบบปกนิตยสารชื่อดังพร้อมกัน
ตั้งห้าฉบับ..ได้เงินเป็นสิบล้านเพียงชั่วพริบตา”

เมธินึกแล้วเอ่ยออกมา เมื่อหันไปมองหน้าเพื่อนรัก
ทั้งสอง

“แล้วมีปัญหาอะไร..”

คำถามของรุ่งเกียรติทำให้รชานนท์ ต้องสาดเหงื่อ
ลงคออีกหลายแก้ว

“เธอเบี่ยงเบนทางเพศ เธอมีคู่วางเป็นผู้หญิง..จน
มองไม่เห็นความสำคัญของผู้ชายอย่างเรา..แล้วฉันจะเอา
หน้าที่ไหนเข้าไปจิบ..”

“เวรกรรม..”

เมธียกมือตบหน้าผาก

“หนามยอกมันต้องเอาหนามบ่ง..”

“ทำยังไง..”

เขารีบถามรุ่งเกียรติทันที หากแต่รุ่งเกียรติกลับยิ้ม
แหย ๆ พรางสายหน้า
“นึกไม่ออก..”
“โธ่เอ๊ย..”
“เอาน่ากลับไปคิดเป็นการบ้าน อย่างน้อยก็มี
ช่องทางแล้วนี่ หนามยอกเอาหนามบ่ง.. ไซ้ไหมรุ่งเกียรติ..”
“ไซ้..”

รชานนท์สายหน้าไปมาพรางถอนใจยาวออกมา
เบา ๆ ก่อนจะมองไปยังสตรีสาวสวยสองคนที่เพิ่งเดินเข้า
มา เจ้าหล่อนชะไม้ชายตามหาเขาพร้อมกับชูแก้วเหล้าให้
อย่างหมายเชื้อเชิญถึงท่าท่ายอยู่ในที่

“แต่ฉันว่า ก่อนจะหาช่องทางได้ เรากินอาหาร
ตรงหน้ากันก่อนดีไหม..”

เมธีกระซิบถาม เมื่อเห็นอากัปกิริยาของเจ้าหล่อน
ทั้งสองคน

“ไม่ล่ะ ฉันกลัวจะเป็นอาหารเคลือบยาพิษ.. ขอกลับ
บ้านไปนอนคิดแผนการดีกว่า ยกให้นายสองคนแล้วกัน..”

เขาพูดพร้อมกับหยิบเงินสดออกมาวางไว้ เพื่อเป็น
ค่าเครื่องดื่ม ก่อนจะถูกเดินออกไปท่ามกลางสายตาของ

สองสาวที่มองไปอย่างเสียดาย แต่ก็ไม่นานนักเมื่อตัว
สายตากลับมาเห็นเมธีกักรุ่งเกียรติชูแก้วเหล้าให้หล่อน

รชานนท์กลับมาถึงบ้าน เขาอยากจะหลับให้สนิท
เพื่อจะได้ตื่นมาอย่างสบาย ทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย
หากแต่ว่าภาพใบหน้าของอาภาพิมพ์กลับทำให้เขาไม่
อาจจะข่มตาให้หลับลงได้ เขาไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม
ผู้หญิงสาวคนนั้นถึงได้มีอิทธิพลกับหัวใจและความรู้สึก
นึกคิดของเขาได้มากมายขนาดนี้

“ผู้ชายไม่มีความจำเป็นสำหรับคุณ..อย่างนั้นหรือ
อาภาพิมพ์..”

เขาขบฟันแน่น

“แต่ผมต้องการจะเป็นคนเดียวที่มีอิทธิพลที่สุดใน
ใจคุณ ในชีวิตของคุณ..”

เขาเดินวนไปวนมาพร้อมกับเงยหน้าขึ้นแล้ว
หลับตานิ่ง

“ทำยังไงดีนะ..”

เขานึกถึงหญิงสาววัยยี่สิบสามปี หากเทียบกับเขา
เธออ่อนกว่าเขาเกือบสิบปี แต่ความสวยงามหวานละไมเข้า
ยวนมีเสน่ห์ของเธอ มันบีบคั้นหัวใจของเขาให้ถวิลหา

ธรรมดาของผู้ชาย หากจะถูกใจหญิงสักคน
แน่นอนว่าความสวยงามของรูปกายที่มองเห็นย่อมมาก่อน
นิสัยและความเข้ากันได้มาทีหลัง ไม่เหมือนผู้หญิง สำหรับ
เธอ หากจะมองผู้ชายสักคน จะดูที่ความดี อุปนิสัยใจคอ
เป็นเกณฑ์ รูปร่างหน้าตามาทีหลัง

มันจึงทำให้อาภัพิมพ์ไม่สนใจผู้ชายหล่อมาแต่
ไหนแต่ไร ไม่เหมือนราชานนท์ ผู้หญิงแต่ละคนของเขา
ล้วนสวยงามทุกคน แต่สำหรับเธอ ไขว่คว้าความสวยงามของ
เธอจะเป็นที่หนึ่ง หากแต่ความเย่อหยิ่งถือตัวถือตนและตั้ง
แง่รังเกียจผู้ชาย นั่นคือสิ่งที่เขาอยากเอาชนะ

อีกทั้งแววตาของเธอ รอยยิ้มของเธอ มันยิ่งกระตุ้น
ให้เขาอยากเป็นเจ้าของ อยากเข้าใกล้เธอ และเขาก็ตั้งใจมั่น
ไว้แล้วว่า หากไม่ได้เธอ เขาจะไม่มีวันเลือกผู้หญิงคนไหน
มาเป็นภรรยาของเขาอย่างเด็ดขาด

“มีแฟนเป็นผู้หญิงอย่างนั้นหรืออาภาพิมพ์ คุณทำให้สายพันธ์ของผู้ชายอย่างผมค้อยค่า.. ในเมื่อเป็นอย่างนั้น..”

รอยยิ้มที่น่านมองเผยออกอย่างช้า ๆ เมื่อเขานึกแผนการหนึ่ง และมั่นใจว่าจะเป็นวิธีเดียวที่จะเรียกข้อความสนใจจากเธอได้

รชานนท์ตื่นแต่เช้า เขาออกกำลังกายเหมือนทุกวัน ก่อนจะอาบน้ำแต่งตัวออกไปทำงานที่บริษัท แต่ดูเหมือนว่าวันนี้เขาจะมีความสุขมากที่สุด เพราะเป็นวันแรกที่อาภาพิมพ์จะได้เข้ามาทำงานในบริษัท ในฐานะลูกสาวของผู้ถือหุ้นคนหนึ่ง

และเธอก็มีความถนัดในการออกแบบเป็นที่สุด เขาจึงใช้คุณสมบัติของเธอในการนำเสนอ เพื่อจะหาทางเข้าใกล้และสร้างความคุ้นเคยสนิทสนมกับเธอให้มากขึ้น

“แบบบ้านประหยัดพลังงาน ..??”

ผู้บริหารระดับสูงทวนคำถามของรชานนท์ขึ้นมาเกือบพร้อมกันก่อนจะหันไปมองหน้ากันอย่างครุ่นคิด

“ครับ แบบบ้านประหยัดพลังงาน ตอนนี้กระแสกำลังมาแรง อีกทั้งกระทรวงพลังงานยังมีการประกวดแบบบ้านประหยัดพลังงานด้วย หากบริษัทเราสามารถชนะการประกวดครั้งนี้ จะเป็นผลดีกับบริษัทของเรามากครับ”

เขาพูดพร้อมกับกวาดสายตามองหน้าของผู้บริหารทุกคน หนึ่งในนั้นคือเธอ..อาภาพิมพ์ หญิงสาววัยยี่สิบสามปีที่สวยปราศ ดุจดงามกระจ่างตา เธอกำลังทอดสายตามองใบหน้าคมขรึมที่หล่อเหลาหมดจด ทุกองค์ประกอบบนเครื่องหน้าที่เกลี้ยงเกลาดูคมคาย สะอาด

ปากคือคางดูคมชัด ตาเป็นตา จมูกเป็นจมูก ปากเป็นปาก ทุกสัดส่วนได้รูปเหมาะเจาะรับกับใบหน้าที่เหลี่ยมได้รูป

“เพราะเราก็คือหนึ่งในจำนวนหลายบริษัทที่ประกอบธุรกิจบ้านจัดสรร..เราต้องการชื่อเสียง เพื่อจะนำมาซึ่งผลกำไรของการขายบ้านจัดสรร ”

เขาตวัดสายตาไปจับที่เครื่องหน้าเรียวยาวสะอาดของเธอ ไม่ว่าจะมองยามใด มองมุมใด เธอก็สวยสะอาดดูพร้อมเพราหมดจดงดงามอย่างหาที่ติไม่ได้เลยสักนิด

ขอบคุณทุกการ โหลด ขอบคุณทุกกำลังใจนะคะ
ติชมผลงานได้

เพียงแค่เข้าไปในgoogle แล้วก็พิมพ์คำว่า “คีตะธารา”

ท่านจะสามารถตามลิงค์ต่าง ๆ เข้าไปพูดคุยกับพี่เจ๊บบ “คีตะธารา”
ง่ายนิดเดียว